

ת"פ (תל אביב) 8335-11-21 - מדינת ישראל נ' דוד פיטוסי

ת"פ (תל-אביב-יפו) 8335-11-21 - מדינת ישראל נ' דוד פיטוסי ואח'שלו תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 8335-11-21

ת"פ (תל-אביב-יפו) 41880-03-22

מדינת ישראל

נגד

1. דוד פיטוסי

2. טל בר בניה ופיקוח בע"מ

3. יעקב יניב

ע"י ב"כ עו"ד רונן מנשה וקובי רון

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[05.11.2024]

כבוד השופט מירי הרט-ריץ

גזר דין (נאשם 3)

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם 3, עו"ד יעקב יניב (להלן - "הנאשם") הורשע כמפורט על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום מתוקן בעבירה של מסירת דוח וידיעות לא נכונים לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן - "הפקודה").

2. על פי עובדות כתב האישום מר דוד פיטוסי (להלן - פיטוסי) רכש לשיעורין מניות בחברת טל בר בניה ופיקוח בע"מ (להלן - "החברה") אשר עיסוקה בבנייה וייזום עד שהפך לבעל שליטה בה. בשנות המס 2013 - 2018 החזיק פיטוסי באופן ישיר בכ - 47% מהון המניות הרגיל של החברה ובמניית הנהלה בה, בעוד 53% הנותרים ומניית הנהלה נוספת הוחזקו על ידי חברת ציחקוקים בע"מ, המצויה אף היא בבעלות פיטוסי.

3. הנאשם הוא עורך דין במקצועו המתמחה בתחום הנדל"ן, אשר סיפק שירותים משפטיים לחברה במהלך עסקיה ובמסגרת זו הכיר את פיטוסי.

4. ביום 12.11.09 רכש פיטוסי מחצית ממגרש המצוי ברחובות (להלן - "המקרקעין").

5. ביום 12.12.12 מכר פיטוסי המקרקעין למר עצמון יאלר (להלן - "יאלר") ולגב' סיגל כרמלי, בת זוגו של יאלר (להלן - "כרמלי"), בתמורה לסך של 1,850,000 ₪ (להלן - "הסכם המכר"). באותו מועד התקשרה החברה עם יאלר וכרמלי בהסכם למתן שירותי בנייה על המקרקעין (להלן - "הסכם שירותי בנייה" וביחד עם הסכם המכר - "ההסכמים") בתמורה לסך של 1,050,000 ₪. הנאשם, אשר ייצג את פיטוסי והחברה ערך את ההסכמים ואלה גם נחתמו במשרדו.

6. במעמד החתימה על ההסכמים, חתמו פיטוסי, יאלר וכרמלי גם על הצהרה למנהל מיסוי מקרקעין בדבר מכירת המקרקעין מפיטוסי ליאלר ולכרמלי (להלן - "ההצהרה"). ההצהרה נערכה על ידי הנאשם עבור פיטוסי והנאשם אף אימת את חתימותיהם של פיטוסי, יאלר וכרמלי על ההצהרה.

- בפרק ד1 לטופס ההצהרה צוין כי "לא נערך הסכם בכתב או בע"פ במישרין או בעקיפין לגבי הזכות במקרקעין הנ"ל או לגבי זכות אחרת הקשורה במישרין או בעקיפין לממכר, פרט להסכם המצורף להצהרה זו, ולא שולמה תמורה נוספת כלשהי במישרין או בעקיפין, מעבר לשווי המכירה שמדווח בסעיף 3". בנוסף, לא צוין כי "נערך הסכם בכתב או בע"פ להזמנת בנייה שהעתקו מצורף בזה". ההצהרה הוגשה למנהל מיסוי מקרקעין ביום 15.1.13.
- ההצהרות אינן נכונות שכן לצד הסכם המכר נחתם בין החברה ליאלר וכרמלי גם הסכם שירותי בניה.
7. לפי הנטען - לו היה פירוט מדויח כיאות למנהל מיסוי מקרקעין שנערך הסכם למתן שירותי בניה, בנוסף למכר המקרקעין (להלן - "הדיווח"), היו רשויות המס נדרשות להשלכות המס העשויות לנבוע מהעסקה וכי היעדר הדיווח נועד להביא לכך שפירוט יתחמק מתוצאות המס שעשויות היו לנבוע מהעסקה, ולמצער - מבירורן על ידי רשויות המס.
8. במעשים המפורטים לעיל, מסר הנאשם, ללא הצדק סביר, ידיעה לא נכונה אשר השפיעה או עלולה הייתה להשפיע על חיובו במס של פירוט.
- ההסדר בין הצדדים
9. במסגרת הסדר דיוני, הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן והצדדים הגיעו להסכמות לפיהן המאשימה תעתור למאסר בפועל של 3 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ואילו ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה לעונש בכפוף לכך שהנאשם יהיה מנוע מלטעון לביטול הרשעתו.
10. לאחר הכרעת הדין, הנאשם הופנה לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ממנה עולה כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות במגבלות. כמו כן, הופנה הנאשם, לבקשת ההגנה, לשירות המבחן לקבלת תסקיר לצורך הכנת תוכנית של"צ.
- תסקיר שירות המבחן
11. מהתסקיר מיום 10.6.24 עולה כי הנאשם, בן 55, נשוי, אב לשלושה ילדים, מתגורר עם משפחתו בתל אביב. עוד עולה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, שירת שירות מלא בחיל האוויר ועובד כעורך-דין בתחום המקרקעין מזה כשלושים שנה.
12. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם לקח אחריות ומכיר בתוצאות מעשיו ובבעייתיות הטמונה במעשיו, אך בה בעת טען כי ביצוע העבירה נעשה בחוסר תשומת לב מספקת וללא כוונה תחילה.
13. שירות המבחן סבר כי עונש של של"צ עשוי להוות חלופה עונשית שיקומית ועל כן המליץ על תוכנית בהיקף של 220 שעות אותה יבצע הנאשם בייעוץ משפטי למען אוכלוסייה נזקקת.
- עיקר הטיעונים והראיות מטעם המאשימה לקביעת העונש
14. ב"כ המאשימה הגישה בפתח טיעוניה את טופס המש"ח (טע/1) וטענה כי הנאשם סייע לערוך הצהרה לא נכונה לרשות המסים אשר אפשרה לפירוט להתחמק מתוצאות המס הנובעות מהעסקה או לכל הפחות מבירור העניין.
15. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו בדמות ערך השוויון, מהימנות הדיווח לרשויות המס וחיסרון הכיס. כמו כן, עמדה על חובת הנאמנות המוגברת בה חב הנאשם כשומר סף כלפי הרשויות וזאת לצד חובתו לשמור על החוק עת הוא מייצג לקוח.

16. אשר לנסיבות ביצוע העבירה טענה, כי בשל ההצהרה הכוזבת לרשות המסים, העסקה שדווחה נותרה מתחת לרדאר של רשות המסים ולא ניתן היה לבחון את פוטנציאל המיסוי שלה ולחייב, במידת הצורך, במס בגינה. לצד זאת ציינה, כי מדובר באירוע חד-פעמי של הגשת טופס מש"ח כוזב. בנוסף ציינה לחומרה את העובדה שהנאשם הוא עו"ד המתמחה בתחום המקרקעין וכי הנזק הוא בעצם מניעת האפשרות לבחון את השלכות העסקה.
17. עוד טענה, תוך הפנייה לפסיקה, כי מתחם העונש ההולם, בשם לב לכך שהנאשם פעל כעו"ד מייצג, נע בין 3 ל-9 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות. לצד זאת הבהירה כי הפסיקה דלה ועל בית המשפט לקבוע מדיניות ענישה ההולמת מצב שבו העבירה נעברת על ידי עורך-דין.
18. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה טענה, כי הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, נטל אחריות וחסך מזמנו של בית המשפט. עם זאת ציינה כי בשונה משירות המבחן אשר המליץ על של"צ, על בית המשפט לשקול שיקולים נוספים. בנוסף טענה, תוך הפניה לפסיקה, כי בעבירות מהסוג דנן יש ליתן משקל מוגבל לחלוף הזמן וזאת בשם לב לכך שמדובר בעבירות שמבוצעות בקלות וקשה לגלותן. בהקשר זה גם ציינה כי בתיק דנן התקיימו שימועים עבור כל המעורבים, התקיים הליך כופר ועלו טענות מקדמיות שונות אשר בשלן נדחה שלב שמיעת הראיות. כמו כן התייחסה ב"כ המאשימה לכך שהנאשם חולה במחלת הקרוהן, אך ציינה כי המסמכים שהוצגו בפניה על ידי ההגנה אינם עדכניים וכי בכל מקרה בעבירות מהסוג כאן, שיקול ההרתעה גובר על נסיבות אישיות.
19. לבסוף, עתרה ב"כ המאשימה לעונש של 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וקנס בסך 20,000 ₪. עיקר הטיעונים והראיות מטעם ההגנה לקביעת העונש
20. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירה המצויה במדרג הנמוך ביותר של עבירות המס כאשר הדגש הוא על חריגה מסטנדרט התנהגות.
21. אשר לערכים המוגנים טען לצורך בדיווח תקין, תשלום מס במועד לשם מניעת פגיעה בקופה הציבורית ושוויון הנשיאה בנטל המיסים. לעניין זה טען כי אין וודאות שאכן נגרם חסרון מס כתוצאה מהדיווח ולכן רק נמנעה האפשרות לבחון את הלשכות המס מהעסקה. עוד ציין כי עד היום לא נדרשה מפיטוסי תוספת מס, מה שמחזק לשיטתו את הטענה שבפועל לא נגרם חסרון מס בשל הדיווח. בנוסף נטען, כי לנאשם לא היה כל אינטרס אישי בביצוע העבירה וזאת בהעדר יחסי קרבה מיוחדים עם פיטוסי.
22. אשר למדיניות הענישה הבהיר ב"כ נאשם כי אין פסיקה רבה בהקשרם של עורכי דין אשר פעלו כמייצגים אך טען בהסתמך על פסיקה שהגיש, כי היא נעה בין מאסר על תנאי ועד עבודות שירות לתקופה קצרה, הכל בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה וזהות המבצע. בהקשר זה הפנה לפסיקה וטען כי מקרים חמורים באופן משמעותי מהמקרה דנן הסתיימו במאסר על תנאי או בתקופה קצרה מאד של עבודות שירות. לפיכך, עתר לאימוץ המלצת שירות המבחן והשתת של"צ תוך שציין כי מדובר בדיווח נקודתי מלפני 12 שנים אשר ספק אם הוביל לחסרון מס.
23. ב"כ הנאשם הגיש לבית המשפט החלטות של ועדות כופר וטען כי על אף שהיה מדובר במקרים חמורים יותר בהם נזק משמעותי לקופה הציבורית - ההליך הסתיים בכופר. עוד ציין כי הגם שהתשתית הראייתית הנוגעת להחלטות אלה אינה מונחת בפני בית המשפט, יש בהליכי הכופר האמורים כדי ללמד שמקרים חמורים יותר שבמרכזם עורכי-דין הסתיימו מחוץ לכותלי בית המשפט.
24. אשר לנסיבות האישיות ציין כי הנאשם - עו"ד בן 55, נשוי ואב לשלושה ילדים המנהל אורח חיים נורמטיבי ועובד בתחום המקרקעין אשר עברו הפלילי והמשמעתי ללא רבב. עוד ציין כי הוא סובל ממחלת קרוהן כרונית. ב"כ הנאשם עמד על הודיית הנאשם, נטילת האחריות והחיסכון בזמן שיפוטי וציין את הזמן שחלף נוכח העובדה שכתב האישום הוגש תשע שנים לאחר ביצוע העבירה.

25. לבסוף שב ועתר לאימוץ המלצת שירות המבחן בטענה כי צו של"צ מצוי בתוך מתחם העונש ההולם. לחילופין, עתר לחריגה מהמתחם בשל שיקולי שיקום ועל מנת שלא לפגוע בפרנסת הנאשם ובשגרת חייו. תמצית דברי הנאשם
26. הנאשם בדבריו אישר כי טופס המש"ח מולא באופן לא תקין והבהיר כי הוא לוקח אחריות מלאה. בה בעת ציין כי ארבע השנים האחרונות היו קשות עבורו וכי ההליך הפלילי והמעמד בו הוא מצוי אינם קלים ותחושה קשה אוחזת בו. לבסוף הנאשם ביקש את התחשבות בית המשפט. מתחם העונש ההולם
27. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעיקרון המנחה בענישה בדבר קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך החברתי, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.
28. אשר לערכים המוגנים בעבירות שביצע הנאשם - הערכים המוגנים העומדים בבסיס עבירות המס, הם הגנה על הקופה הציבורית מפני הנזק הנגרם בשל ביצוע עבירות מס וכן הגנה על עקרון השוויון בנשיאת נטל המס. כך, גם קיים צורך להגן על אמון הציבור, שלטון החוק והכלכלה ובנסיבות תיק זה גם על האמון הניתן בעורכי דין הפועלים כמייצגים כי יגישו מסמכי אמת. עבירות המס משבשות את הפעולה התקינה של מנגנון המיסים והרשויות ומטילות מעמסה כספית מוגברת על כלל הציבור וכך הדברים בת"פ (מחוזי ת"א) 63871-06-16 מדינת ישראל נ' אבישר וייסמן (2022) פסקה 21 -
- "הערכים החברתיים המוגנים בעבירות המס הם דיווחים מהימנים, גביית מס אמת ונשיאה שוויונית בנטל המס. בביצוע עבירות אלו יש כדי לפגוע בקופה הציבורית, לגרום לנזק לתפקוד הכלכלי של המשק, להקטין את הכנסות הממשלה ולפגוע בביטחון הכלכלי של הציבור".
29. כך גם נקבע, ולא אחת, על ידי בית המשפט העליון כי נוכח חשיבות ההרתעה, לרבות הרתעת הרבים "יש ליתן משקל יתר לשיקולי ההרתעה על פני שיקוליו האישיים של הנאשם" (רע"פ 4791/08 כהן נ' מדינת ישראל (2009) בפסקה 14; ר' גם ע"פ 3151/13 עבדאללה נ' מדינת ישראל (2014) בפסקה 11 וגם רע"פ 8507/09 שחל נ' מדינת ישראל (2010), ע' 5 וההפניות שם).
30. בהתאם, פסיקת בית המשפט העליון חזרה והדגישה את החומרה בעבירות מס וציינה כי אין להקל בעונשם של עברייני מס וכי העונש הראוי לעברייני מס הוא עונש מאסר מאחורי סורג ובריח (רע"פ 977/13 אודיו נ' מדינת ישראל (2013), רע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל (2010) ע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (2018)).
31. מידת האשם בביצוע העבירות - במקרה זה מדובר בביצוע עבירה אחת של מסירת ידיעה לא נכונה ללא הצדק סביר. היסוד הנפשי של עבירה זו הוא רשלנות ואינו כולל זדון וכוונה להתחמק ממס. בהתאם, עבירה זו אשר העונש הקבוע לצידה הוא עד שנתיים מאסר, מצויה בתווך בין עבירות המס החמורות שנעשות במרמה מתוך כוונה להשתמט ממס שהעונש לצידן הוא עד 7 שנות מאסר לבין העבירות המצויות במדרג שעניין בעיקר בהפרת חובת דיווח או ביצוע פעולה בניגוד להוראות שהעונש לצידן הוא עד שנת מאסר. עם זאת, גם עבירה זו, כעולה מהפסיקה, משתרעת על פני דרגות חומרה שונות הקשורות לנסיבות ביצוע העבירה ומעשיו של הנאשם.

32. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מלמד כי הערכים המוגנים נפגעו בענייננו באופן בינוני. מחד גיסא, מדובר באירוע חד פעמי אשר בא לידי ביטוי בעריכה כוזבת של טופס מש"ח בקשר לעסקה אחת שכללה שני הסכמים ולא נטען כי הנאשם קיבל תמורה כלשהי בעד ביצוע העבירה, למעט שכר טרחה. אציין, כי ב"כ הנאשם טען כי גם לאחר הגשת כתב האישום, לא נדרשו פטוסי והחברה לתשלומי מס נוספים והדבר מלמד כי הדיווח לא הוביל לחסרון מס כלשהו. ואמנם, לא רק שהמאשימה לא טענה כי נגרם נזק כספי לקופה הציבורית בשל מעשיו של הנאשם, גם לא הוברר כי כך הדבר. בכך יש משום נסיבה משמעותית לקולה. בנוסף, נתתי דעתי גם לכך שהנאשם אינו הדמות המרכזית בפרשה דנן וכי העבירה שביצע פחותה בחומרתה באופן משמעותי מהעבירות בהן הורשע פטוסי - עבירות לפי סעיף 220 לפקודה, דהיינו עבירות שנעברו בכוונה להתחמק ממס תוך שימוש במרמה, עורמה ותחבולה.

מאידך גיסא, הנאשם פגע במעשיו בחובה למסור דיווח אמת מדויק ותקין; חובה החיונית לקיומה של שיטת המיסוי. יתרה מכך, העבירה נעברה על ידי הנאשם במסגרת עבודתו כעורך-דין החב חובת אמון ופועל כגורם מקשר בין רשות המיסים לבין ציבור הנישומים. לעניין זה אציין, כי הנאשם כעולה מכתב האישום, ייצג את פטוסי והחברה מול יאלר, ערך את ההסכמים ואלה אף נחתמו במשרדו, כך שאין ספק שקיומם היה בידיעתו. התנהלותו פגעה באמון הציבור בעוסקים במקצוע עריכת הדין כמו גם באמון הרשויות בציבור עורכי הדין המוסרים דיווחים לרשות המסים. מדובר בנסיבה לחומרה שכן "מצופה ממי שעוסק כעורך דין להקפדה על שמירת הוראות החוק ועל רמה מוסרית ויושר מעל לזו הנדרשת מאדם מן היישוב" (ת"פ (ת"א) 10001-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' ירדן אורן (2018) (בפסקה 22); ר' גם ת"פ (ת"א) 52875-09-16 מדינת ישראל נ' משה דן (2018) (בפסקה 23). וכך גם דברי בית המשפט העליון היפים לענייננו בע"ל"ע 3467/00 הוועד המחוזי של לשכת עו"ד בתל אביב נ' מיכאל צלטנר (2002) (בפסקה 8 -

"ואם עמדנו על חומרתן של עבירות המס המבוצעות על-ידי נישום רגיל מן היישוב, על אחת כמה וכמה כך הוא לגבי עבירות מס המבוצעות על-ידי עורך-דין הנדרש לשמש דוגמה ומופת להקפדה על שמירת החוק: "מה נישום רגיל מן היישוב, שעבר עבירת מס כגון זו, תחשב עבירתו כעבירה שיש עמה קלון, קל וחומר בן בנו של קל וחומר כשאת אותה עבירה ממש מבצע איש מקצוע, הנדרש לרמה מוסרית ויושר אתי מעל ומעבר לזו שנדרש לה אותו אדם מן היישוב...". 33. בהיקש גם אביא את דברי בית המשפט העליון בע"פ 6016/93 צרשניה נ' מדינת ישראל (1994) בע' 279 אשר לחובותיו של יועץ מס -

"יועץ מס", בתור שכזה - בין שהוא מופקד גם על הנהלת החשבונות של לקוחו ובין ששימתו מצומצמת אך ורק לסיוע ללקוח בעריכת הדו"ח על ההכנסה - נושא ב"חובת זהירות" של "נותן שירות" כאשר הוא עורך בעבור הלקוח "דו"ח על הכנסה"; ועיקרה של חובה זו נעוץ בנקיטת אמצעים סבירים להבטחת "אמיתותם ודיוקם" של הנתונים המוצגים בדו"ח והעומדים בבסיסו. החובה האמורה - כלפי כל "שכן", לרבות שלטונות המס מתחייבת הן מעצם נטילת המשימה של מתן "שירות-של-מומחה" לעריכת הדו"ח בעבור הלקוח, והן מכוח המעמד המיוחד שמקנה הפקודה ליועץ המס".

וכך הדברים גם בת"פ (ת"א) 53984-07-14 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' דרקסלר (2015) -

"מקום שהעבירה נעברה על ידי בעל תפקיד אמון יש בכך נסיבה רלבנטית נוספת לקביעת המתחם המשפיעה לחומרה... ביצוע עבירות מס על ידי נאשם שהוא יועץ מס בעל ידע מקצועי הנובע מהכשרתו, מהווה שימוש לרעה בתפקיד ובמעמד, פוגע במידה ניכרת באמון הציבור במערכת בכללותה ובציבור יועצי המס ופוגע באמון הרשויות בגורמים אלה" (ר' גם ת"פ (ת"א) 76187-12-19 מדינת ישראל נ' מדינת ישראל (2021) בפסקה 24).

34. מעבר לאמור, בעת קביעת מתחם העונש נתתי דעתי גם לעונש שהושת על פיטוסי וזאת מכוח עקרון אחידות הענישה. וכך דברי כב' השופט דנציגר בע"פ 2580/14 אבו ליל חסן נ' מדינת ישראל (2014) בפסקה 19 - "עקרון אחידות הענישה הוא עקרון יסוד במשפט הפלילי אשר נועד להבטיח שוויון בפני החוק ולמנוע שרירות בענישה ... עקרון זה מקבל משנה חשיבות כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים בגדרה של אותה פרשה. במצב דברים זה מצדד עקרון אחידות הענישה בהטלת עונשים דומים על מי שביצעו מעשים דומים וכן בשמירה על יחס של שקילות בין מבצעים של מעשים הנבדלים זה מזה במנינם, חומרתם או בנסיבותיו האישיות של המבצע".

35. יובהר, כי בעניינו של פיטוסי קבעתי שהמתחם הוא 9 - 24 חודשי מאסר בפועל וגזרתי עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות לצד קנס בסך 80,000 ₪ ו - 8 חודשי מאסר על תנאי (ר' גזר הדין מיום 1.4.24).

ערעור שהוגש מטעם המדינה על קולת העונש התקבל ועונשו של פיטוסי הועמד על 10 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, תוך שבית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש מתחיל מ - 15 חודשי מאסר בפועל (ר' עפ"ג (ת"א) 28917-05-24 מדינת ישראל נ' פיטוסי (2024)).

36. מדיניות הענישה הנוהגת - במהלך הטיעונים לעונש הפנו אותי הצדדים לפסיקה, תוך שב"כ המאשימה ציינה כי קיים קושי בהצגת מקרים דומים. ככלל יש לומר, מצאתי את הפסיקה שהוגשה על ידי ההגנה מתאימה יותר לנסיבותיו של תיק זה. אל מולה עמדה בפני פסיקה שהוגשה על ידי המאשימה ושהתייחסה, לא אחת, למקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירות לפי סעיף 220 לפקודה דהיינו, בעבירות הכוללות תחבולה, מרמה ועורמה וכוונה להתחמק ממס (ר' למשל ת"פ (ת"א) 9519-07-17 מדינת ישראל נ' מימון (2020) וגם עפ"ג (ת"א) 56587-07-13 מדינת ישראל נ' חיים קובי (2013)).

37. להלן אתייחס לפסיקה אשר הובאה על ידי הצדדים, כמו גם פסיקה נוספת הרלוונטית לעניינו. ההגנה הפנתה לע"פ (ת"א) 30475-04-21 מדינת ישראל נ' נחמן פרידמן (2021) - המשיב הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות לפי סעיף 217 לפקודה בכך שמסגרת עבודתו כרואה חשבון הגיש דו"חות שבמסגרתם לא דווחו דיבידנדים שהתקבלו אצל לקוחו. בית המשפט בערכאה הדיונית ביטל את הרשעת המשיב וגזר עליו עונש של 400 שעות של"צ. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המאשימה לעניין ביטול ההרשעה וקבע כי הרשעה תיוותר על כנה וכך גם הענישה וזאת נוכח מצבו הרפואי של המשיב ונסיבותיו האישיות.

המאשימה הפנתה לעפ"ג 6918-12-18 אורן נ' פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה (2019) - הנאשמת, עורכת-דין, הורשעה על יסוד הודאתה בעבירה של מסירת תרשומת כוזבת בהצהרה על פי החוק במזיד ובכוונה להתחמק ממס לפי סעיף 98(ג)(1) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963 (להלן - "חוק מיסוי מקרקעין") ובעבירה של שימוש במרמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס לפי סעיף 98(ג)(4) לחוק מיסוי מקרקעין. אציין כי הדיווחים הכוזבים הוגשו בהקשרו של נכס מקרקעין אשר היה בבעלותה ובשליטתה של הנאשמת. בית המשפט בערכאה הדיונית קבע מתחם שנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשמת 6 חודשי עבודות שירות לצד רכיבים נלווים. במסגרת ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נותרו רכיבי הענישה על כנם לאחר חזרת המערערת מהערעור.

- ת"פ (ת"א) 31606-10-17 מדינת ישראל נ' שנטרפלר ואח' (2024) - הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בשתי עבירות לפי סעיף 217 לפקודה בכך שבמסגרת עבודתה כחשבת שכר הפיקה תלושי שכר לעובדים פיקטיביים ולכן מסרה ידיעות לא נכונות שיש בהן כדי להשפיע על חיוב במס של אחרים. הצדדים הגיעו להסכמה עונשית לפיה יושת על הנאשמת עונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות וטענו פתוח לעניין התקופה עצמה. בית המשפט גזר על הנאשמת, נעדרת עבר פלילי, 75 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד רכיבים נלווים.
- ת"פ (נת') 10784-03-19 מדינת ישראל נ' דוד רווה (2023) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של קבלת דבר בתחבולה לפי סעיף 416 לחוק העונשין ובעבירה של הגשת דו"ח וידיעה לא נכונים לפי סעיף 217 לפקודה בכך שבמסגרת תפקידו כסוכן ביטוח קיבל לדיו בתחבולה תקבולים ממספר מתלוננים והגיש דו"ח תוך השמטת הכנסה בסך 600,000 ₪. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 4 חודשי עבודות שירות לצד רכיבים נלווים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה (ר' עפ"ג (מרכז) 22812-05-23 רווה נ' מדינת ישראל (2024)).
- ת"פ (ת"א) 3012-10-17 מדינת ישראל נ' גביזון גרין ואח' (2022) - נאשם 3, עורך דין במקצועו, הורשע על יסוד הודאתו בשלוש עבירות לפי סעיף 217 לפקודה בן שסייע לנאשמים האחרים בעריכת חוזים ובהגשת דיווחים לרשויות מיסוי מקרקעין אשר כללו נתונים לא נכונים. הצדדים הגיעו להסכמה עונשית לפיה ההגנה תטען לעונש שלא יפחת מ-5 חודשי מאסר בפועל ואילו המאשימה תגביל את עתירה ל-9 תשעה חודשי מאסר בפועל. עוד הוסכם כי הנאשם יוכל לרצות את העונש בעבודות שירות. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 4 חודשי מאסר בפועל לבין 10 חודשי מאסר, אותן ניתן רצות בעבודות שירות וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 5 חודשי עבודות שירות לצד רכיבים נלווים. ההגנה הפנתה לת"פ (י-ם) 56231-12-21 מדינת ישראל נ' אריה דרעי (2022) - הנאשם, חבר כנסת ושר בממשלת ישראל בעברו, הורשע על יסוד הודאתו, בעבירה של סיוע לעריכת הצהרה שאינה נכונה לפי סעיף 98(ג)1 לחוק מיסוי מקרקעין וכן בעבירות של הגשת דו"ח וידיעות לא נכונות ללא הצדק סביר, אי הגשת דו"ח למס הכנסה ואי ניהול פנקסי חשבוניות לפי סעיפים 216(4), 216(5) ו-217 לפקודה בכך שבמסגרת עסקת מקרקעין שביצע, הגיש דו"ח אשר לא שיקף את מלוא פרטי העסקה וכן הגיש דו"חות תוך השמטת הכנסה ותוך הכללת נתונים לא נכונים. הצדדים הגיעו להסכמה לפיה יושת עונש של מאסר מותנה למשך 12 חודשים וקנס כספי בסך 180,000 ₪. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר מותנה משמעותי לבין 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות והשית על הנאשם, בהתאם להסדר הטיעון, את רכיבי הענישה המוסכמים.
- ת"פ (ת"א) 39319-05-17 מדינת ישראל נ' זיגדון (2019) - הנאשם 3 הורשע על יסוד הודאתו בארבע עבירות לפי סעיף 217 לפקודה בכך שבמסגרת עבודתו כמנהל חשבוניות הגיש במשך שלוש שנים עבור נאשמים 1 ו-2 דו"חות שנתיים בהם כלל ידיעות לא נכונות. הצדדים הגיעו להסכמה עונשית לפיה המאשימה תטען לעונש של עד 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ואילו ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי לבין 7 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד רכיבים נלווים.
- ת"פ (ת"א) 34515-03-18 מדינת ישראל נ' חנונו ואח' (2019) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בארבע עבירות לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מס ערך מוסף בכך שמסגרת עבודתו כמנהל חשבוניות הגיש עבור החברות - הנאשמות 3 ו-4, דו"חות תקופתיים למע"מ בהם כלל ידיעות לא נכונות. הצדדים הגיעו להסכמה עונשית לפיה המאשימה תטען לעונש של עד 2 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ואילו ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי לצד רכיבים נלווים.

- ההגנה הפנתה לת"פ (ת"א) 53984-07-14 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' דרקסלר ואח' (2015) - נאשם 2 הורשע על יסוד הודאתו בעבירה לפי סעיף 217 לפקודה בכך שבמסגרת עבודתו כיועץ מס השמיט מהדו"ח שהכין עבור נאשם 1 הכנסה בסך של כ- 280,000 ₪. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר לתקופה קצרה לריצוי בעבודות שירות לבין 7 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, עונש של 45 יום בעבודות שירות לצד רכיבים נלווים.
38. ניכר, כי בכל התיקים אליהם הפנו הצדדים ואשר הובאו לעיל מדובר במקרים בהם נגרם נזק כספי לקופה הציבורית או במקרים בהם מדובר במספר עבירות או עבירות שבוצעו על פני מספר שנים באמצעות בעל מקצוע. לא כך הוא המצב בענייננו שהרי מדובר בעבירה אחת ולא הוכח נזק כספי.
39. כאמור, ההגנה הפנתה גם להליכי כופר. אין חולק, כי בנסיבות מסוימות מסתיימים הליכים דומים מחוץ לכותלי בית המשפט. עם זאת, התשתית הראייתית אשר על בסיסה הוחלט לנקוט בהליכי כופר במקרים אליהם הפנה הסניגור, כמו גם הנסיבות האישיות של המעורבים שם אינם בפניי ואין באפשרותי לקבוע כל ממצא אשר להתנהלות הרשות כלפי הנאשם שבפניי.
40. נוכח כל האמור לעיל ולאחר שנתתי דעתי לחומרת העבירה, מידת האשם של הנאשם ופגיעתו בערכים המוגנים, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירה יחידה שלא נגרם בהקשרה חסרון מס לקופה הציבורית ובנסיבה המחמירה הקשורה במעמדו של הנאשם, נע בין מאסר מותנה משמעותי לצד רכיבים נוספים לבין תקופה קצרה של מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.
41. אשר למתחם הקנס, בהתאם לפסיקה, בסוג זה של עבירות קיימת חשיבות להשית קנס אשר יעביר מסר כי אין רווח כלכלי לצד ביצוע עבירות מס. אציין, כי לא שמעתי דבר לעניין מצבו הכלכלי של הנאשם. עם זאת, כאמור, לא נטען ולא הובהר מהו הוא הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם, אם בכלל. לכן, אני קובעת כי מתחם הקנס נע בין 3,000 ₪ ל- 10,000 ₪.
- גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם
42. לא מצאתי במקרה זה כי יש מקום לסטייה ממתחם הענישה לקולה או לחומרה ולפיכך, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.
43. הנאשם, יליד 1969, ללא עבר פלילי, אב ל-3 ילדים ועורך דין במקצועו בתחום המקרקעין, הודה בכתב האישום וחסך זמן שיפוטי יקר. יש לזקוף לזכותו את העובדה שהביע חרטה ונטל אחריות על מעשיו.
44. בנוסף נתתי דעתי לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה וכן למועד שחלף מאז החלה החקירה בשנת 2020 ועד להגשת כתב האישום בשנת 2022. עם זאת, צודקת ב"כ המאשימה בטענתה כי יש ליתן משקל מוגבל לעניין זה נוכח אופיין של עבירות המס אשר קל לבצען וקשה לגלותן, מה עוד שבנסיבות דנן מדובר בפרשיה אשר במסגרתה נחקרו מספר מעורבים והתנהלו הליכי שימוע והליכים מקדמיים ולכן אין מדובר בעניינו בתקופה ארוכה למדי.
45. שקלתי גם את מצבו הבריאותי של הנאשם כעולה מהמסמכים שהוגשו לעיוני והמלמדים כי הנאשם חולה במחלת קרוהן ונתתי דעתי גם להתרשמותי כי המעמד אינו קל עבור הנאשם.
46. הנה, בהינתן הודיית הנאשם וחרטתו וכלל הנסיבות הנוגעות לנאשם, מצאתי למקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה תוך הטלת ענישה שיקומית אשר תאפשר לנאשם להמשיך בשגרת חייו. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא ישא הנאשם אלא אם כן, יעבור תוך שלוש מהיום עבירות לפי פקודת מס הכנסה.
- ב. אני מטילה על הנאשם צו לביצוע 300 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה. השל"צ יבוצע במסגרת מט"ב גונדה יד אליהו בתל אביב, בהתאם לתוכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.
- הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף בגין העבירה בה הורשע, במקום צו השל"צ.
- ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.25.
- ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם עפ"י החלטת קצין משטרה.
- ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהעדר מניעה על פי דין, יוחזר הפיקדון למפקיד או לידי מי מטעמו עפ"י יפוי כוח.
- זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.
- ניתן היום, ד' חשוון תשפ"ה, 05 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.